

מ"ת 30040/08/15 - מדינת ישראל נגד נ ש

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 30040-08-15 מדינת ישראל נ' ש(עציר)
תיק חיצוני: 337921/15

בפני כבוד השופטת עירית כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב נ ש (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יהודה שושן

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בת"פ 30006-08-15.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 וכניסה למקום מגורים לשם ביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק.
3. על פי החלק הכללי של כתב האישום, המתלוננת נשואה לאביו של המשיב. בשנים האחרונות שוהה האב בבית אבות בירושלים ואינו מתגורר בביתו ובין המתלוננת לבין המשיב ואחיותיו קיים סכסוך מתמשך הנוגע לדירה בה מתגוררת המתלוננת וכן לכספים ולחשבונות שונים.
- על פי עובדות כתב האישום, ביום שבת, 1.8.15 בשעה 16:00 - 16:50 לערך, עת ישבה המתלוננת במרפסת ביתה, ברחוב *** בירושלים, נכנס המשיב למרפסת ותקף אותה באמצעות מקל. המשיב חבט בראשה של המתלוננת מספר פעמים בעוצמה רבה והמשיך להכות אותה בכל חלקי גופה.
- המתלוננת החלה לצעוק ולמשמע זעקותיה החלו להגיע שכניה והמשיב ברח מהמקום.
- כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת שבר בגולגולת עם דימום אפידורלי בתוך ראשה, שבר בכתף שמאל וחתך בברך שמאל, אשר הצריכו בין היתר את אשפוזו למשך 11 ימים בבית החולים בטיפול נמרץ ניויר-כירורגי ואשפוז נוסף.
4. בין הצדדים קיימת מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. לטענת המבקשת קיימות ראיות לכאורה ברמה המצדיקה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים ואילו לטענת ב"כ המשיב לא קיימות ראיות לכאורה, ואם קיימות, הרי יש בהן כרסום של ממש, אשר יש בו כדי להביא לשחרור המשיב כבר בשלב זה של הדיון.
5. המבקשת מבססת את הבקשה על עדות המתלוננת, אשר מזהה את המשיב כאשר הוא תוקף אותה, כיפה אשר נמצאה סמוך למקום התקיפה כשעליה DNA של המשיב, ומחקרי תקשורת.

6. לטענת ב"כ המבקשת, מאחר ויש היכרות בין המתלוננת והמשיב, הזיהוי של המשיב על ידי המתלוננת הוא ודאי. היא מפנה לכך שמיד לאחר התקיפה מספרת המתלוננת לכל מי שדיבר איתה שהמשיב הוא זה שתקף אותה. ביחס לכיפה שנמצאה במקום טענה ב"כ המבקשת כי המתלוננת מסרה שהמשיב היה עם כיפה שחורה כשתקף אותה, ועל הכיפה נמצא DNA של המשיב.
7. המשיב הכחיש כל קשר לאירוע ומסר שמיום חמישי בלילה ועד יום ראשון בערב היה במערת המכפלה. מחומר החקירה עולה כי למשיב שני טלפונים סלולרים. מבדיקת איכון של שני המכשירים עולה כי אחד היה לא פעיל ולכן אין לגביו איכונים והשני אוכן בסמוך לכניסת השבת ואחרי צאת השבת (יום האירוע) בירושלים, באזור תלפיות ולטענת ב"כ המבקשת האיכון סותר את טענת האליבי של המשיב ותומך בכך שהוא היה במהלך סוף השבוע בירושלים, ולא בקרית ארבע.
8. ב"כ המשיב טען כי הראיות מצביעות על כך שהמשיב מנותק זה שנים רבות ממשפחתו, לרבות מהוריו ואחיותיו, ולא היה מעורב בעניינים הכספיים ולכן לא הייתה לו עילה לתקוף את המתלוננת. לטענתו, בהודעה הראשונה מסרה המתלוננת כי התקיפה אירעה בסביבות השעה 15:30 ואילו מהודעתה האחרונה, כמו גם מהודעה שהגישה לבית המשפט לענייני משפחה, עולה כי התקיפה אירעה בשעה 13:00, והדבר מלמד שהיא לא רצתה להפליל את מי שתקף אותה בפועל והעדיפה להפליל את המשיב, עקב האינטרסים שיש לה מולו.
- בעניין הזיהוי טען ב"כ המשיב כי ישנן מספר סתירות בגרסאות שמסרה המתלוננת בהודעותיה, אשר מעלות תמיהות משמעותיות בנוגע למהימנות הזיהוי.
9. בנוגע לכיפה טען ב"כ המשיב כי השוטר שהגיע לזירת האירוע ראשון סרק את הבית ואת החצר ולא מצא ממצאים. גם השכן י ז, שהגיע ראשון, לא ראה כיפה, אלא רק את המשקפיים של המתלוננת וספר, ורק שלושה ימים לאחר האירוע עולה לראשונה הטענה שנמצאה כיפה בזירה. לטענת ב"כ המשיב, ישנן סתירות בגרסאות העדים אשר מצאו את הכיפה, שהם נכדיה של המתלוננת, והגרסאות מעלות תהיות: מדוע לא הזמינו משטרה שתבוא לאסוף אותה, מיד כאשר נמצאה במקום, כיצד ידעו לא לגעת בכיפה, ומדוע היא נלקחה הביתה ונמסרה למשטרה כעבור שלושה ימים. ב"כ המשיב הוסיף כי אביהם של הנכדים הוא עבריין מרמה כבד, ומעורבותו, כמו גם הסתירות העולות מהגרסאות שלו ושל שני ילדיו, מטילות צל ספק על האותנטיות של הראיה ואף חשד כבד לבידוי הראיה.
- ב"כ המשיב הפנה לדברי המשיב לפיהם בבית אביו היו כיפות שלו.
10. בעניין האליבי הפנה ב"כ המשיב לעדותו של נחמן ביבי, שמסר שהוא ראה את המשיב בשעה 15:00 בקרית ארבע וטען כי הודעה זו מהווה תמיכה לגרסת המשיב כי היה במערת המכפלה.
11. ב"כ המשיב הפנה לכך שבשנת 2007 הגישה המתלוננת תלונה על כך שהמשיב תקף אותה, הוגש נגד המשיב כתב אישום, ונוהל משפט אשר בסופו זוכה המשיב (הכרעת הדין סומנה מש/1).

חומר החקירה

12. בהודעה הראשונה מוסרת המתלוננת כי בסביבות השעה 15:00, בזמן שהיא קראה ספר נכנס הבן של בעלה העונה לשם נ שמשעון עם מקל בידו והחל להכות אותה בראשה (שורות 3-5 להודעה). היא צעקה, ושכנים שמעו והתקשרו למשטרה (שורה 5 להודעה מיום 2.8.15).

השכנים שהגיעו למקום בעקבות הצעקות הם מ ו י ז (המתלוננת, שורה 4 בעמוד השני של ההודעה מיום 3.8.15).

מהודעתו של י ז עולה כי בסביבות השעה 16:45 הוא שמע צרחות אימות של אשה, הוא יצא בריצה לכיוון הדירה וראה את המתלוננת, מעבר לגדר, כשכל הפנים שלה מדממות (שורות 3 - 6 להודעה מיום 5.8.15). הוא נכנס לביתו, נעל נעליים, והגיע לחצר של המתלוננת (שורה 8 להודעה). בזמן זה נכנסה המתלוננת לביתה ונשכבה במיטתה (שורות 11 - 12 להודעה). י ז שאל את המתלוננת מה קרה והיא סיפרה לו שהמשיב תקף אותה (שורות 13 - 14 להודעה). לשאלה האם המתלוננת אמרה לו מי תקף אותה השיב: **"כן, היא אמרה שזה הבן של י ז שהיא ראתה אותו, היא אמרה שהיה לו משהו ביד, היא לא ידעה מה זה"** (עמוד 2, שורות 1 - 2 להודעה).

13. מדו"ח הפעולה שערך השוטר הייב חמודי (מסמך א' בתיק החקירה) עולה כי הוא הגיע למקום האירוע, הבחין במתלוננת אשר ישבה על כסא מחוץ לביתה בחצר והחזיקה את ראשה אשר היה מלא דם. המתלוננת מסרה לשוטר, כבר בשלב זה, כי התוקף היה המשיב, ומסרה את שמו לשוטר. היא אף מסרה כי המשיב הכה אותה באמצעות קרש על ראשה.

14. מהמסמכים הרפואיים עולה כי גם בבית החולים מסרה המתלוננת שהמשיב הוא זה שתקף אותה (מסמך לה בתיק החקירה).

15. לפי מזכר שנערך על ידי רס"ל רות עזרא ביום 4.8.15 התקשרה רס"ל עזרא למתלוננת על מנת לברר איתה כיצד היא יודעת בודאות כי המשיב הוא זה שתקף אותה, והמתלוננת מסרה לה שהיא ראתה אותו מניף את האלה ובא לפגוע בה, שהיא בטוחה שזה הוא, כי היא ראתה אותו וכי היא החלה לצעוק עד שאיבדה את ההכרה ושכנים שלה הם אלו שהזמינו משטרה (המזכר סומן כב-5).

16. כפי שטוען ב"כ המשיב, גרסת המתלוננת בנוגע לצבע האלה כמו גם לרגע בו זיהתה את המשיב איננה עקבית.

בהודעה מיום 3.8.15 מסרה המתלוננת כי המשיב היה עם אלה גדולה בצבע לבן. גדולה, ממש כמו בול עץ כזה (עמוד 2 שורה 1). בהודעה מיום 10.8.15 מסרה שהמשיב החזיק "מקל ארוך" והיא לא יודעת בדיוק מה היה הצבע (עמוד 1, שורות 14 - 15). לי ז היא אמרה שלמשיב היה משהו ביד והיא לא ידעה מה זה (עמוד 2, שורות 1 ו- 2 להודעה של י ז).

לשאלה מאיזה כיוון הגיע המשיב השיבה המתלוננת: **"מקדימה, אני הייתי עם ראש למטה וראיתי אותו עם עין אחת"** (שורה 8-9 להודעה מיום 10.8.15). לשאלה מה לבש המשיב השיבה כי היא לא הספיקה לראות כי היא הייתה עם הראש למטה והוסיפה: **"רק כשנפלתי ראיתי את הפרצוף הכועס שלו"** (עמוד 3, שורות 1-2).

לפי המזכר שנערך על ידי רס"ל רות עזרא ביום 4.8.15 המתלוננת מסרה לה שהיא ראתה את המשיב מניף את האלה ובא לפגוע בה (המזכר סומן כב-5).

לשוטר הייב חמודי מסרה המתלוננת כי המשיב לבש מכנס ג'ינס וכיפה שחורה (דו"ח הפעולה מסומן א').

17. גם בנוגע לשעת האירוע מסרה המתלוננת שתי גרסאות. בהודעה מיום 10.8.15 מפרטת המתלוננת את מעשיה ביום בו הותקפה. לפי הודעה זו התקיפה אירעה בשעות הצהריים. גם בהודעה לבית המשפט לענייני משפחה (מש/2) אשר הוגשה על ידי ב"כ המתלוננת נכתב כי התקיפה אירעה בסביבות השעה 13:00. שעה זו של האירוע איננה מתיישבת עם האמור בהודעתה הראשונה של המתלוננת ועם הנטען בכתב האישום.

הכיפה

18. הייב חמודי, השוטר הראשון אשר הגיע לזירה סרק את הבית ואת החצר, צילם את המקום, ולא אתר דבר (דו"ח הפעולה המסומן א'). גם השכן, יז, אשר הגיע למקום מיד לאחר האירוע לא ראה את הכיפה.
19. יג, הנכד של המתלוננת, מסר בהודעתו שהוא הגיע לבית המתלוננת עם אחותו, נ ש בשעה 21:15. הם הגיעו כדי לבקר את המתלוננת (שורה 2 להודעה מיום 4.8.15). לפי הודעתו של י, נ היא שמצאה את הכיפה (שורה 22 להודעה מיום 4.8.15). הוא עצמו היה ברכב ואחותו מצאה את הכיפה (שורה 24 להודעה).
- נ מסרה בהודעתה שהיא נכנסה לחצר עם י ועל הרצפה, ליד הדם על יד הנדנדה, היא ראתה את הכיפה של המשיב (שורות 12 - 13 להודעה מיום 5.8.15). הכיפה הייתה מצד ימין של הנדנדה (שורה 50 להודעה).
- לפי מזכר שנערך ביום 5.8.15 על ידי רס"ל רות עזרא, רק ביום 4.8.15 הובאה הכיפה לתחנת המשטרה על ידי בתה של המתלוננת - מ פ והנכד י.
20. אג, אביהם של נ וי, מסר בהודעתו כי הוא הביא את י ואת נ לביתה של המתלוננת (שורה 2 להודעה מיום 6.8.15). שניהם הלכו לדירה וחזרו מבוהלים, ואז הם נסעו שלושתם לבקר את המתלוננת בבית החולים. בעקבות בקשת המתלוננת שיביאו לה את המשקפים והטלפון מביתה, נשאר י בבית החולים ואו נסעו לדירה (שורות 12 - 13 להודעה). הם נכנסו למקום ונראתה את הכיפה במרפסת ליד הספסל (שורה 14 להודעה).
21. מחוות דעת שנערכה על ידי נפתלי עינות מהמעבדה הביולוגית במז"פ עולה כי בחומר שנדגם מהכיפה התקבלו פרופילי DNA שונים, שמקורם בשני פרטים לפחות, ולא ניתן לשלול את תרומתו של המשיב לתערובות כפי שהתקבלו (מסמך נג בתיק החקירה).
22. המשיב מסר בהודעתו כי יש כיפות שלו בבית של אביו (הודעה מיום 11.8.15, שורה 146).

האליבי

23. בהודעתו מיום 3.8.15 מסר המשיב כי בשבת הרלבנטית היה בקרית ארבע (שורה 43 להודעה). הוא לא היה בבית (שורה 49 להודעה). הוא ישן במבנה של בני עקיבא ואכל והתפלל במערת המכפלה (שורות 51 - 52 להודעה). כאשר נשאל האם הוא מכיר אנשים מהישיבה השיב שהוא מכיר מספר אנשים וכי ישן במקום מצלמות ואפשר לראות אותו שם (שורות 56 - 57 להודעה). המשיב עמד על כך שהוא לא עזב את קרית ארבע במהלך השבת (הודעה מיום 11.8.15 שורות 101 - 102; 109-110).
24. נחמן ביבי, נער בן 16, מסר בהודעתו כי הוא ראה את המשיב בשבת, בשעה 15:00 לערך בדרך חזרה ממערת המכפלה. הוא הרים את ידו לשלום והמשיב ראה אותו ואמר לו שבת שלום. הוא מכיר את המשיב מקרית ארבע ומכיר את ילדיו (שורות 4-6 להודעה מיום 8.8.15).
25. המשיב מסר כי יש לו שני טלפונים ניידים, אחד שלו ואחד של ילדיו (הודעה מיום 11.8.15, שורה 65). הוא לא זכר את המספר (שורה 67). הילדים משתמשים במכשיר כאשר הם נזקקים לו (שורה 69 להודעה). הבן הבכור של המשיב בן 12 (שורה 75 להודעה).
- ח ש, אשתו של המשיב, מסרה כי מספר הטלפון של המשיב הוא: ****-** (הודעה מיום 4.8.15, שורה 11). לשאלה האם יש לו עוד מספר טלפון מסרה מספר נוסף והוא *****-*** (שורה 13 להודעה). לשאלה

האם שני המספרים של המשיב השיבה כי אחד של המשיב ואחד של הילד, אך המשיב משתמש בשניהם (שורה 15 להודעה). מהודעתה עולה כי ילדי בני הזוג היו איתה במהלך השבת בקרית ארבע.

26. המספר המסתיים בספרות *** אכן ברחוב האומן בתלפיות ביום חמישי, 30.7.15, בשעה 23:48, ביום ששי, 31.7.15, בשעה 15:34 וביום שבת, 1.8.15, בשעות 21:07; 21:13 ו- 21:16 כמו כן אכן הטלפון ברח' גמלא בקטמונים ביום שבת, 1.8.15, בשעה 21:33.

לגבי המספר המסתיים בספרות *** נרשם בדו"ח כי בתאריך 31.7.15 הוא לא פעיל.

דין

27. המתלוננת מסרה בהודעתה כי המשיב הוא זה שתקף אותה. היא מסרה זאת גם לי ז אשר הגיע סמוך מאד לאירוע וגם לשוטר שהגיע למקום. גם בחדר המיון היא מסרה כי המשיב הוא זה שתקף אותה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי די בסתירות אשר אליהן הפנה ב"כ המשיב בנוגע לזיהוי ולצבע של המכשיר בו הוכחה המתלוננת, כדי לקבוע כי מדובר בחולשה משמעותית בגרסתה של המתלוננת בנוגע לזיהוי. גם בסתירה הלכאורית בעניין שעת האירוע לא מצאתי שיש כדי להביא לחולשה משמעותית בראיות במיוחד לאור הראיות האחרות התומכות בשעת האירוע כפי שנכתבה בכתב האישום, לרבות הודעתו של י ז אשר שמע את הצעקות וראה את המתלוננת בחצר.

28. המשיב לא היה בביתו במהלך השבת. הוא מסר בהודעותיו כי היה במבנה של בני עקיבא ובמערות המכפלה מספר ימים אולם האיכון של מספרי הטלפון שלו בירושלים, סותר את גרסתו זו. לא די בהודעתו הכללית של נחמן ביבי, על רקע האיכון בירושלים, כדי לתמוך בגרסת המשיב כי היה בקרית ארבע, במיוחד על רקע דו"ח הפעולה שנערך על ידי רס"ל רות עזרא ממנו עולה כי היא פגשה את נ בביתו של המשיב, יחד עם ילדיו ואשתו, ואז הוא לא ידע לומר לה באיזו שעה ראה את המשיב (מסמך מ"ד בתיק החקירה). המשיב מסר כי במערת המכפלה יש מצלמות. מחומר החקירה עולה כי המצלמה שמתעדת את הכניסה והיציאה הראשית של מערת המכפלה נבדקה והמשיב לא נראה נכנס או יוצא (המזכרים על בדיקת המצלמות סומנו מז).

יש לציין כי מהמזכרים שנערכו עולה כי היה קושי להעתיק את המצלמות במערת המכפלה, וכי ביום 9.8.15 ביקש ב"כ המשיב לאפשר למשפחת המשיב לצפות בסרטים, ואף הייתה כוונה לאפשר להם לעשות כן, אולם התברר כי החומר במצלמות נשמר שבוע אחד בלבד, ובאותו שלב הוא נמחק.

29. לגבי הכיפה, אני מקבלת את טענת ב"כ המשיב כי הבאת הכיפה למשטרה לאחר מספר ימים ולאחר ששוטר שסרק את המקום לא מצא דבר, כמו גם הסתירות בגרסאות של א, י ונ, מטילות ספק לגבי האותנטיות של הראייה.

30. אין בזיכוי המשיב מאישום קודם של תקיפת המתלוננת כדי לפגוע במהימנות המתלוננת, כפי שטען ב"כ המשיב. המשיב זוכה באותו מקרה מחמת הספק, כשבפני בית המשפט עמדו עדויות סותרות שלו ושל המתלוננת ולא הובאו ראיות השכנים, אשר לכאורה היו עדים לאירוע.

31. חומר החקירה תומך בכך שבניגוד לטענת ב"כ המשיב, קיים סכסוך בין המשיב למתלוננת ולמשיב היה מניע לתקוף את המתלוננת.

המתלוננת מסרה בהודעתה כי בעלה בבית אבות והמשיב רוצה את הדירה שבה היא מתגוררת (שורות 12 - 13 להודעה מיום 2.8.15). גם הבנות של בעלה דרשו ממנה שתעזוב (שורות 16 - 17 להודעה מיום 3.8.15).

המשיב מתאר אף הוא קיומו של סכסוך. לשאלה למה הוא מסוכסך עם המתלוננת השיב: **"כי היא רוצה להשתלט על הממון של אבא שלי ועל הדירה של סבא שלי"** (שורה 189 להודעה מיום 3.8.15).

לשאלה מדוע המשיב והמתלוננת מסוכסכים השיבה אשתו של המשיב: **"היא מסוכסכת עם כל הילדים של חמי. סכסוך על הכספים של חמי"** (שורה 7 להודעה מיום 6.8.15).

לא די בעובדה שהמשיב נמחק כנתבע מתביעת המזונות שהגישה המתלוננת כדי לתמוך בטענה שלא קיים סכסוך. גם העובדה שהמשיב אינו בקשר עם משפחתו לא משליכה על המניע.

32. בחומר החקירה יש, אפוא, את התשתית הראייתית הדרושה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

33. המיוחס למשיב מקים עילת מעצר של מסוכנות.

34. על מנת לבחון חלופה יוזמן תסקיר מעצר.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ה, 23 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.